

esquerra Nacional

NÚMERO 142
DEL 2 AL 8 DE JUNY
2009

ACTUALITAT » 8

La veu dels Països Catalans al Parlament Europeu

ACTUALITAT » 5

Puig guanya als tribunals l'afer de la piscina del director de *El Mundo* Pedro J. Ramírez

ENTREVISTA » 6

Oriol Amorós: «La Llei d'acollida estableix el català com a llengua comuna del país»

L'AS DE BASTOS

Pròxima estació, Europa

» Potser vaig a contracorrent, però crec en el projecte europeu. Sembla que les enquestes i l'opinió pública i publicada no vagin en aquesta línia. Per això em sembla indispensable dir que no podem quedar al marge del que passa a Europa. El contacte habitual amb institucions europees m'ha permès constatar que el que s'aprova a la UE afecta (i molt!) la nostra vida. Per tant, o hi som, o algú aixecarà aquest gran edifici sense nosaltres. Que potser no és l'Europa que voldríem? Doncs exercint el dret a vot farem el primer pas per capgirar-ho. Necessitem una Europa més social i cohesionada, respectuosa amb la nostra cultura i que reconegui finalment l'ús del català.

Ernest Benach

President del Parlament

ORIOL JUNQUERAS
PRÒXIMA ESTACIÓ, EUROPA
www.junqueras.cat

ACTE FINAL DE CAMPANYA GIRONA
DIVENDRES 5 JUNY, 20 H
AUDITORI-PALAU DE CONGRESSOS DE GIRONA
Passeig de la Devesa, 35

gent d'esquerra Marçal Casanovas

ÀNGEL RAMOS

La seva vinculació amb Esquerra és d'anada i tornada...

Jo em vinculo a Esquerra a través d'un amic, en Feliu Riera. A casa es vivia un ambient de catalanitat. El meu pare, l'escultor Enric Casanovas, era un intel·lectual català de soca-rel. Quan als quinze anys arriba l'aixafament franquista del «hable usted español», o t'enfones o hi plantes cara. I jo hi vaig plantar cara. La meua vinculació amb Esquerra es trenca amb l'arribada d'Àngel Colom. Ell va entrar amb unes premisses que després no va respectar. Es va convertir en un demagog i un grup, entre ells tres diputats, en Sabanza, l'Hortalà i jo, vam entendre que havíem de preservar l'essència d'Esquerra i vam crear l'Esquerra Catalana. Una vegada en Colom va ser fora, nosaltres, com Esquerra Catalana, ens vam reintegrar a Esquerra, tot i que en Sabanza i l'Hortalà s'havien incorporat abans a CDC. Jo abans d'aquesta reincorporació vaig ser regidor durant dos mandats a Olot com a independent en les llistes del PSC.

Vostè es va fer famós al Parlament perquè a cada intervenció que es feia en castellà, abandonava la sala...

Hi havia els del PSA que parlaven en castellà. Personalment no els hi tenia res; però parlaven en castellà. I en aquell moment el portaveu del PSC, en Martín Tobal, també parlava mig en català mig en castellà. A mi això m'indignava, que al Parlament de Catalunya, que és l'essència de la nostra nació, hi hagués gent que no sabés el català. Qui pot regir els destins de Catalunya si n'ignora una de les coses principals que és la llengua? M'aixecava i me n'anava. Hi va haver un rum-rum i l'Eduardo Martín va fer una pressió enorme a Esquerra, però ell no era qui per dir-me que no podia sortir; no feia cap declaració, simplement sortia de l'hemicicle.

Vostè està molt implicat amb el món associatiu garrotxí...

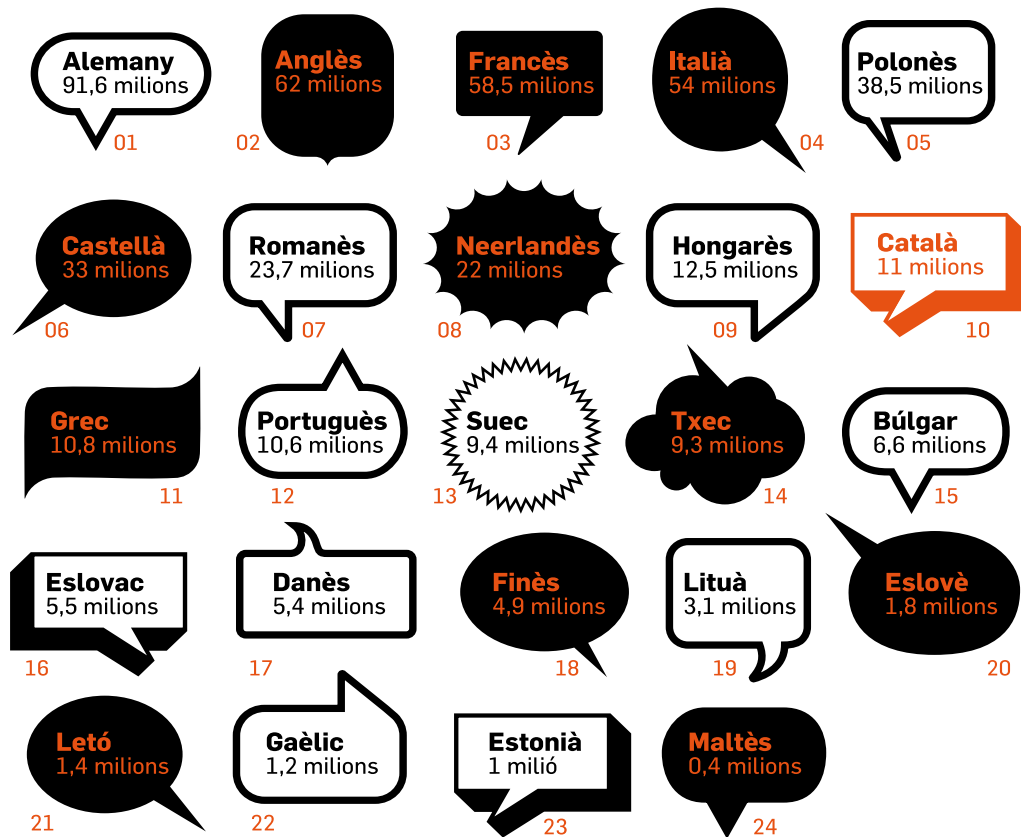
Vaig ser un dels promotors de la delegació de la Garrotxa d'Òmnium, fundador del Club Natació d'Olot, del Club Patí d'Olot, membre i directiu de l'Orfeó Popular Olotí, durant vint anys he ensenyat català... Sempre he procurat servir el país.

Barcelona, 1921.

Enginyer tèxtil. Militant d'Esquerra-Olot des del 2000. Diputat al Parlament de Catalunya durant tres legislatures.

infoGràfica El català i les llengües oficials del Parlament Europeu

Llengües oficials i català, i nombre de parlants per domini lingüístic. Font: Parlament Europeu, Linguamón.

tribuna Som-hi tots!

No cal dir la satisfacció que em produeix ser la persona que representarà l'esquerra independentista dels Països Catalans al Parlament Europeu. De Fraga a Maó i de Salses a Guardamar, perquè no puc dir una altra cosa després d'haver participat en l'acte central de les Illes, a Vilafranca de Bonany, amb centenars de persones. O l'acte de Gandia, que demostra que l'esquerra nacional penetra al territori, fins i tot en aquelles zones on el PP exerceix un anticatalanisme ferotge que malda per condemnar a la marginalitat totes aquelles persones, moltes més de les que volen i poden suportar, pel seu compromís amb

el país, un país que és el seu, que és el nostre.

Hi ha alguna enquesta que ens atorga un segon eurodiputat i aquesta és també una perspectiva novedosa. Seria un gran què poder comptar amb una segona veu dins la coalició l'Europa dels Pobles-Verds. Val a dir que tot i així, si ens hem de conformar en revalidar l'eurodiputat aquest ja serà un gran triomf vist com s'ha reduït el nombre d'eurodiputats que s'escullen a l'Estat espanyol. Un èxit que paga la pena de destacar, vista la trampa de fer-nos participar a les eleccions única, un cas insòlit entre els estats grans

de la Unió Europea.

No ens podem adormir aquests darrers dies de campanya, si mobilitzem la nostra gent podem aspirar a molt i podrem fer sentir amb força la veu del nostre país a Europa. Qui sinó nosaltres obrirà el debat de l'ampliació interna de la UE? Qui sinó nosaltres proposarà fixar un topall a l'espòli fiscal? Qui sinó nosaltres planteja endegar una iniciativa ciutadana per la plena oficialitat del català?

Però hi hem d'anar, ens cal anar-hi, no podem deixar Europa en mans de gent com Borrell o Vidal-Quadras. Som-hi tots!, els Països Catalans a Europa.

Oriol Junqueras

Cap de llista d'Esquerra al Parlament Europeu

solvència contrastada

www.duranilleida.cat

22 DE MAIG DE 2009

16 DE MAIG DE 2009

el Periódico

«[Tenemos] coraje y capacidad para defender los intereses del conjunto de la sociedad española»

Josep-Antoni Duran i Lleida, secretari general de CiU

«Ahora además se nos puede votar en toda España y es una buena oportunidad para que tantísimas personas que están hartas del PP y del PSOE y desean una tercera vía hagan confianza en los candidatos de CiU. Sabemos defender nuestros intereses y hemos demostrado tener propuestas, coraje y capacidad para defender los intereses del conjunto de la sociedad española. Ahora pueden contribuir a reforzar a CiU todos aquellos y aquellas que tantas veces añoran que en su circunscripción no puedan votar a una opción como la nuestra.»

«Ajudaria molt que Felipe González fos l'escollit per presidir la Unió Europea»

Maria Badia, candidata del PSC a les eleccions europees a la llista del PSOE

«—Té possibilitats? Hi té possibilitats i estic convençuda que ho faria molt bé perquè reuneix moltes de les condicions. Felipe González té molta experiència acumulada i ara té la llibertat suficient per exercir aquest lideratge. Miro cap al meu entorn europeu i em quedo amb ell. Ajudaria molt que fos ell l'elegit. — El seu rival de CiU, Ramon Tremosa, i el d'ERC, Oriol Junqueras, es presenten com a candidats independents. Junqueras potser és independent però Tremosa va estar 18 anys militant a Convergència.»

MIQUEL SELLARÈS

Intel·lectual i director de *Debat Nacionalista*.
Tribuna Catalana, 25 de maig de 2009

Jo votaré Junqueras, no us quedeu a casa:
la veu dels Països Catalans s'ha de sentir a Europa.

l'enquesta

En quins aspectes creus que destacarà la propera legislatura al Parlament Europeu?

Jordi Perales

Polític

En un moment de crisi com l'actual, que a més és una crisi estructural del sistema, crec que el Parlament Europeu dedicarà molts esforços a treballar en mesures per combatre-la. Espero que de retruc això afavoreixi un major protagonisme polític del Parlament Europeu i així també s'avanci en la construcció de la verdadera Europa política, superant l'actual model de l'Europa dels estats.

Marta Rovira

Secretària de Política Internacional d'Esquerra

M'agradaria que destaqués per trobar una sortida a la crisi econòmica en representació dels 27 estats membres, és a dir, que la UE participés de manera unida i forta en aquells espais multilaterals, com el G-20, que han de decidir com afrontem un repte que és global. I també voldria que la UE respectés l'horitzó de llibertat de les nacions sense estat.

Bernat Joan

Diputat al Parlament Europeu (2004-2007)

Cal cercar una sortida a l'impàs constitucional, bé reformant el Tractat de Lisboa i fent-lo apte per desencallar la situació, bé avançant cap a un nou tractat que superi el de Lisboa, bé buscant algun altre tipus d'acord. Així mateix, s'haurà de racionalitzar la Política Agrària Comuna, reforçar la cooperació internacional, en una etapa de crisi, i avançar cap a una política exterior de la UE.

Bernat Costas

Regidor d'Esquerra a Tordera

Aquesta propera legislatura serà la de la consolidació definitiva del Parlament com una institució comunitària amb poder real i visibilitat; és la seva darrera oportunitat. També serà la legislatura de l'evidència catalana a Europa: sabrem articular una política nacional a Europa, sense passar pels sedassos estatals i essent coherents amb el nostre europeisme?

MESURES PER AFRONTAR LA CRISI

Pla català per reactivar la compra de vehicles

Montilla i Huguet van visitar la planta de SEAT a Martorell.

RUBEN MORENO

CRISTIAN AGUDO

El Govern va aprovar la setmana passada l'Autocat, un pla d'ajuts directes per incentivar la demanda de vehicles i promoure la recuperació de les vendes. Complementant el Plan 2000E del govern de l'Estat, que havia deixat de banda alguns dels sectors més afectats per la crisi, l'Autocat amplia les ajudes a vehicles de més de 149 g de CO₂ d'un preu màxim de 49.000 euros, a motocicletes, ciclomotors i camions lleugers, per tal d'afavorir a més particulars, a les pime i als empresaris i treballadors autònoms.

El Plan 2000E és una de les moltes mesures oportunistes que José Luis Rodríguez Zapatero va presentar per treure endavant un Debat de política general que se li presentava molt complicat, un cop perduts els suports parlamentaris a causa de les seves més que habituals promeses incomplertes. El president espanyol va presentar aquest pla sense consultar prèviament les comunitats autònomes i sense donar resposta a la realitat catalana, amb limitacions i sense tenir en compte el conjunt de la indústria de l'automòbil a Catalunya. Un cop més, el Govern català no va cedir al xantatge inicial —jo hi poso si tu hi poses— i va quedar demostrat, com en altres nombroses vegades, com l'Estat trenca el principi de lleialtat institucional, que consisteix en no prendre decisions polítiques que correspon pagar a les comunitats i són competència seva; i que tampoc compleix l'Estatut, reduint el marge de llibertat pressupostària de Catalunya.

Els ajuts del Govern discriminaran positivament l'adquisició de vehicles menys

contaminants que els que actualment estan en circulació. Per aquest motiu, per rebre l'ajut serà indispensable lliurar un vehicle per desballestar amb més de deu anys d'antiguitat i que el vehicle nou produeixi menys emissions de CO₂. L'ajut total —fabricants, Govern i Estat— variarà en funció del nivell d'emissió de CO₂; a menys emissió, més estalvi sobre el valor del vehicle nou.

Cap sobrecost i caràcter retroactiu

El pla Autocat no representarà cap sobrecost pels ciutadans, ja que els diners que hi destinarà el Govern es recuperaran via impostos (matriculació i IVA). L'ampliació del pla permetrà potenciar la indústria catalana del motor en la seva totalitat i servirà per reactivar el consum en la situació econòmica actual. El pla tindrà, a més, caràcter retroactiu, amb data de l'entrada en vigor del Pla del govern espanyol, el 18 de maig de 2009. La seva vigència s'allargarà paral·lelament al pla de l'Estat, fins la finalització dels recursos previstos. El Govern calcula que més del 60% de les matriculacions previstes podran acollir-se als ajuts del pla Autocat i que, en total, es concediran més de 60.000 ajuts. A més, les mesures repercutiran positivament en 11.000 persones del sector, entre treballadors i concessionaris.

El Govern espanyol no ha trigat en criticar el pla català d'ajuts al sector de l'automòbil, a través de la ministra de Medi Ambient, Elena Espinosa. Sembla que no tenen prou amb negar el finançament que ens correspon per llei, sinó que també volen decidir com hem de gastar els pocs recursos dels quals disposem.

Discriminació positiva per a l'adquisició de vehicles poc contaminants

L'APUNT

El perquè de les ajudes

» El Govern de Catalunya ha aprovat un pla propi d'ajudes directes a la demanda de vehicles (Autocat 2009) que inclou automòbils, furgonetes de dimensió petita i mitjana i les motos i motocicletes.

El pla pretén aconseguir fonamentalment la recuperació de la demanda a curt termini, el principal problema que té avui el sector. Però vol aconseguir simultàniament altres objectius també molt importants. Primer, adaptar-se a les característiques del sector a Catalunya, incorporant-hi els vehicles que es produeixen i es venen al país. Segon, s'ha de minimitzar l'esforç pressupostari de la Generalitat, que per la crisi i la manca d'acord en el nou model de finançament té problemes importants. Tercer, el saldo ambiental del pla és positiu, és a dir, al final del pla el parc de vehicles a Catalunya serà clarament menys contaminant que l'actual.

El pla pretén recuperar la demanda a curt termini del sector de l'automòbil

Com a mínim per tres raons: perquè el pla no fa augmentar en absolut el parc de vehicles; perquè la compra d'un vehicle nou suposarà el desballestament d'un vehicle vell obligatòriament més contaminant; i perquè en donar la mateixa ajuda per vehicle s'està fomentant la compra de vehicles més barats i en general menys contaminants. Es tracta de maximitzar aquests objectius simultàniament i que tots els implicats hi guanyin relativament. En aquest cas els consumidors, el conjunt del sector (des dels fabricants als concessionaris passant pels fabricants de components i la indústria auxiliar), el medi ambient, i fent-ho compatible amb les finances de la Generalitat.

Antoni Soy

Secretari d'Indústria i Empresa de la Generalitat

L'AUDIÈNCIA NACIONAL DECLARA D'ÚS PÚBLIC LA PISCINA DEL DIRECTOR DEL MUNDO

Joan Puig guanya la batalla a Pedro J.

POL PAGÈS

Després de gairebé cinc anys d'estira i arronsa entre Joan Puig, el Lobby per la Independència i tot un seguit d'entitats de defensa del territori, per una banda, i de Pedro J. Ramírez i la caverna mediàtica, per l'altra, la justícia ha donat la raó als primers en l'afer de la piscina il·legal del director de *El Mundo* al terme de Son Servera. Els fets es remunten a l'estiu de 2004, quan una comitiva de persones d'entitats ecologistes i del Lobby per la Independència encapçalades per Joan Puig entren a la piscina «privada» que Pedro J. Ramírez té a la Costa del Pins, al terme de Son Servera. Els assaltants s'emparaven en la llei de costes espanyola que diu que tot el perímetre del litoral és d'ús públic i que, per tant, la piscina del director del principal diari de la dreta espanyola no podia restringir el dret de pas ni de bany de les persones.

La seqüència dels fets

Tots recordem les imatges enregistrades per les càmeres de televisió on Joan Puig amb banyador i amb la credencial de diputat al Congrés espanyol a la boca entrava a la piscina davant l'hostilitat dels guardes privats de seguretat que Pedro J. tenia per vigilar-la. La denúncia justa que havia encapçalat Puig va ser vista per la bruneta mediàtica com un atac als privilegis que sempre ha tingut la classe dirigent madrilenya. Uns privilegis que sovint xoquen amb la legalitat vigent i que els diferents governs de dretes o d'esquerres espanyols se salten perquè els seus amics, coneguts i saludats en puguin gaudir. Aquest va ser

Joan Puig atén els mitjans de comunicació amb la vista de la piscina il·legal al fons.

el cas exacte de Pedro J. I el càstig a aquells que van actuar amb justícia va ser la burla, la mentida i els atacs personals. Si el perímetre de la costa és una zona pública, aquest home no pot tenir una piscina arran de mar amb uns guardes que n'impedeixen el dret de pas. Ni tampoc s'hi valen els pactes que després va fer Pedro J. amb Zapatero perquè a canvi que el periodista gaudís de l'exclusivitat de la piscina els mesos de juliol i agost, permetria el bany d'escolars mallorquins el juny, el setembre i l'octubre. No ha sigut fins que Jaume Sastre, president del Lobby per la Independència, ha presentat recursos a tots els estaments jurídics de l'Estat espanyol, que l'Audiència Nacional espanyola ha dictaminat el que Joan Puig va denunciar cinc anys enrere: la piscina és il·legal.

Les burles, les mentides i els atacs personals de la bruneta mediàtica mai no podran davant la justícia

L'APUNT

Ho tornaria a fer!

» Han estat mesos molts durs, d'incomprensió, de batalles diàries per defensar la visita a «la piscina», han estat mesos en què s'ha ridiculitzat la meua persona i la meua trajectòria política. Mesos que no els recomano a ningú. Tot i això sempre he tingut molt clar perquè vaig anar a la piscina, perquè senzillament és de tots. I sense ànims de generar cap més polèmica, ho tornaria a fer. Encara recordo l'estiu que va explotar la notícia. Els diaris van recollir una imatge meua amb banyador i el carnet de diputat a la boca. A partir d'aquí va començar la persecució contra la meua persona i tothom es va oblidar del perquè de l'acte a la piscina de Pedro J. La maquinària d'aquest senyor sí que es va desplegar, perquè ell sabia que la piscina era il·legal i no volia ingerències, volia continuar tenint els drets sobre aquell trosset de Mallorca. La batalla va continuar als jutjats i en altres escenaris de la meua vida, i l'etiqueta de «freaky» que se'm va penjar, ja no me l'he tret mai més. Però la veritat, no m'importa perquè hem aconseguit fer justícia i els tribunals ens han donat la raó. Gràcies a tots els que m'heu demostrat la importància de caminar per aquesta vida amb coherència i honestat.

Joan Puig

Diputat d'Esquerra al Congrés (2004-2008)

a les penes, puyalades

Manuel Puyal

1 » **PACTE NACIONAL
PER A LA IMMIGRACIÓ**

La transformació demogràfica de la darrera dècada s'ha produït pel fort creixement econòmic, per la natalitat decreixent i per la incorporació de les dones al mercat de treball i les noves ocupacions que s'han creat. La gent demana que el fenomen es gestioni, no vol que es competeixi pels recursos públics i vol viure en una societat diversa i no en una diversitat de societats. Pel que fa a la resposta, el Pacte s'estructura en tres eixos: gestionar els fluxos migratoris d'acord al mercat de treball, adaptar els serveis públics a una societat diversa i reforçar la transversalitat i la coordinació interinstitucionals.

2 » **LLEI D'ACOLLIDA**

La llei d'acollida serà una caixa d'eines per a les persones nouvingudes, per al seu desenvolupament i autonomia personals. Si són més autònomes seran menys dependents dels serveis bàsics. D'aquesta manera, facilitar és una inversió que beneficia tothom. Aquesta llei serà universal i estendrà a tot Catalunya un servei de primera acollida, evitant desequilibris o diferències de continguts generals i de recursos. S'establirà un servei de primera acollida compost per una entrevista amb un agent d'acollida, l'aprenentatge del català, formació sobre el mercat laboral i sobre el model de societat. El català serà per llei la llengua comuna d'acollida.

3 » **EL CATALÀ, LLENGUA COMUNA**

La Secretaria per a la Immigració finançarà cursos de català que s'imparteixen a les seus de 450 associacions d'immigrants. Tal com estableix l'article 6 de l'Estatut, el català és la llengua vehicular d'acollida. Per la qual cosa, se n'ha de garantir l'aprenentatge en primer lloc. A Catalunya s'hi parlen 250 llengües, per tant, és indispensable l'ús d'una llengua que vehiculi la comunicació entre tots els membres de la cultura pública comuna: la catalana (i l'occità, a la Vall d'Aran). En aquest sentit, l'Administració ha de fomentar la pràctica del català com a llengua pública comuna i difondre el coneixement de la diversitat lingüística.

Oriol Amorós
**Secretari per a la Immigració
de la Generalitat de Catalunya****«La llei d'acollida
estableix el català
com a llengua
comuna del país»****POL PAGÈS**

Què representa la immigració per al país? Catalunya ha tingut una transformació molt gran de la seva composició demogràfica. Durant deu anys 100.000 persones cada any han vingut a casa nostra, exactament igual que en tot l'Estat francès. Aquest procés que pot semblar molt sobtat no és la primera vegada que passa. Per exemple, als anys 30 o als anys 70 ja s'havia donat. En aquests períodes a Catalunya hem experimentat una gran transformació demogràfica de magnituds similars a la que tenim avui dia.

Quines són les causes principals que provoquen aquestes onades migratòries?

El creixement migratori de la darrera dècada a Catalunya ha estat condicionat per tres factors. En primer lloc, pel creixement econòmic, que ha provocat una forta demanda de llocs de treball en sectors d'alta ocupabilitat. En segon lloc, pel descens continuat de la natalitat entre 1977 i 1997. I, finalment, per la incorporació de la dona al mercat de treball, que ha generat noves ocupacions per a feines que fins aleshores les dones feien sense cobrar.

I doncs.

És obvi que no volem tornar als nivells de l'economia dels anys 90. Els que no van néixer durant dues dècades ja no naixeran i ningú desitja l'abandó per part de la dona

«Com que no volem tornar a la situació econòmica dels anys 90 la immigració romandrà a Catalunya. Per tant, hem de posar èmfasi en la seva integració»

del mercat de treball. Per tant, la immigració romandrà i això vol dir que cal posar èmfasi en les polítiques a favor de la integració. Això ens diferencia d'Espanya i de molts països d'Europa, que en comptes de parlar d'integració, parlen simplement de retorn.

Creus que la crisi pot tenir efectes considerables en la immigració?

La crisi provoca i provocarà certa mobilitat però no hi haurà un gran retorn. El gruix de la immigració romandrà al país d'acollida i el repte de la integració continuarà sent molt important. Per aquestes raons és important donar suport a l'economia productiva i suport a l'ocupabilitat de les persones.

Què és necessari en aquest context?

Fa falta formació, formació i formació per millorar l'ocupació de les persones migrades. Per aquesta raó, la llei d'acollida és molt oportuna, perquè dona força a la formació

ORIO AMORÓS

Barcelona, 1970

Enginyer tècnic agrícola per l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona de la UPC; també ha cursat a la UdL els estudis d'Enginyeria Agrònoma a la Universitat de Lleida i cursos de postgrau d'economia agrària europea, i de funció gerencial a les administracions públiques a ESADE. El 2003 és elegit diputat al Parlament de Catalunya, on ha estat secretari de la Comissió d'Immigració. Militant d'Esquerra des del 1994, ha estat president del Casal Lluís Companys de Sant Andreu (1997-2000) i president d'Esquerra-Barcelona des de 2004. Secretari per a la Immigració de la Generalitat de Catalunya des de 2006. El que més li agrada és jugar a futbol al parc amb els seus fills, però també anar amb bicicleta per la platja o per la vora del riu Besòs. Quan practica esport vol que sigui a l'aire lliure, per això també li agrada molt la muntanya i la vela lleugera.

POI PAGES

en tres aspectes determinants en una societat diferent de la del nouvingut. Per una banda, cal fomentar l'aprenentatge de la llengua catalana, l'apropament i la inserció al mercat laboral i el coneixement de la societat catalana.

Per què aquests aspectes?

El nostre objectiu és fomentar la igualtat d'oportunitats i l'autonomia de les persones migrades. Per això, és important donar-los eines formatives en tres àmbits clau per l'autonomia personal: llengua, feina i país.

Com es duu a terme?

De tres maneres, amb l'acollida exterior, és a dir, abans que el nouvingut arribi a casa nostra, perquè l'emigrant té una gran expectativa per saber on va. En segon lloc, un cop arribat, a través dels ens locals. I en darrer lloc, consensuant amb els agents econòmics i socials un procés d'acollida basat en accions formatives on l'empresa posaria la meitat del temps, el treballador l'altra meitat i la Generalitat ho finançaria.

En què consisteix?

Són 135 hores de llengua catalana, que significa un gran salt qualitatiu.

«Les entitats socials han assumit el discurs d'Esquerra en matèria d'immigració: el català llengua comuna i motor de la mobilitat social»

Dues hores d'entrevista amb un tècnic per establir un itinerari personalitzat per cada persona. A tot això se li afegirien sis hores de formació en com buscar feina i deu hores de formació en coneixement de la societat d'acollida, des de drets i deures al sistema polític, als trets socials del país i al marc jurídic. És molt important destacar que la llei d'acollida és la primera llei que estableix la llengua catalana com la llengua comuna d'aquest país. En aquest sentit, totes les entitats i l'esquerra social han assumit al 100% el discurs d'Esquerra en matèria d'immigració.

Quan està prevista l'aplicació?

Ho començarem a desplegar el 2010 i preveiem que estigui plenament actiu el 2015. Aquests cursos no seran obligatoris però sí que qui els

faci obtindrà un certificat que tindrà utilitat en el mercat de treball, perquè per una banda haurà mostrat interès per integrar-se, i pretenem que tingui rellevància en el procés d'arrelament.

A qui s'aplica l'arrelament?

A immigrants en situació irregular que fa tres anys que viuen a casa nostra, que tenen feina i que tenen un informe favorable d'arrelament del seu ajuntament.

Com argumenteu que el català és la llengua comuna?

Als Països Catalans s'hi parlen més de 250 llengües. Això vol dir que som una societat diversa. Amb aquesta situació cal un punt de trobada, una llengua compartida, la llengua comuna entre tots aquells que parlen altres llengües. La llei d'acollida és la primera llei que estableix el català com a llengua comuna del país, tal com demanaven les entitats de defensa de la llengua i que ha estat possible gràcies a la iniciativa d'Esquerra.

Per què és important el català?

Està demostrat empíricament que qui comença estudiant català també

acaba coneixent el castellà i no a la inversa. En aquest sentit, la majoria de la immigració és pràctica i sap que el castellà és la llengua de la supervivència, però també sap que el català és la llengua de la mobilitat social.

Com enfoqueu les polítiques d'immigració?

Catalunya és una societat multicultural però nosaltres no fem polítiques enfocades a diferents cultures inconexes entre elles, nosaltres busquem l'equilibri entre el dret a la diversitat i el foment de la integració.

Quins avantatges tenim en relació a altres països del Nord?

Catalunya és un país «per fer» i això és un aspecte que sedueix molts nouvinguts, perquè veuen la possibilitat de formar part d'un projecte de futur on ells són importants. El catalanisme ofereix als immigrants la possibilitat de ser participants d'un procés de construcció nacional. Avui dia a Catalunya seriem només 2,7 milions d'habitants en comptes dels 7,5 si no haguéssim rebut immigració durant el segle XX. Per tant, o som integradors i assumim les prioritats de les polítiques d'integració o no serem.

MÉS DE 500 PERSONES

Junqueras omple l'acte central de les Illes a Vilafranca de Bonany

Joan Lladó, Cathy Sweeney, Oriol Junqueras, Ramon Quetgles, Caterina Canyelles i Biel Huguet a l'arrossada a Vilafranca de Bonany.

POL PAGÈS

La coalició l'Europa dels Pobles-Verds pot fer un gran resultat a les Illes. Una bona mostra és l'èxit d'assistència a l'acte central de campanya que va tenir lloc diumenge a Vilafranca de Bonany, on més de 500 persones s'hi van aplegar per donar suport al candidat independentista Oriol Junqueras. A Mallorca, va estar acompanyat de Cathy Sweeney i de Ramon Quetgles, candidats d'Esquerra-Illes i d'Entesa per Mallorca, en un acte basat en una arrossada popular.

El candidat independentista va deixar molt clar que «allà on hi ha un centre esquerra ampli i transformador, compromès amb la seva terra i amb la seva gent, és la garantia que el PP i el PSOE no acabin representant el mateix». Però, per contra, allà on el centre esquerra no és prou ampli

acaba representant el mateix que el PP», en una al·lusió molt clara a les polítiques dutes a terme pels socialistes als europeus a l'eurocambra, gairebé sempre a remolc de la primera força, el Partit Popular Europeu. Per tant, davant del fet que el PSOE pot acabar representant el mateix que el PP a Europa i arreu, Junqueras va demanar el vot per l'Europa dels Pobles-Verds com un vot útil alternatiu al bloc PP-PSOE per construir l'Europa transformadora, transparent i democràtica que treballi amb els pobles i no contra ells.

Objectiu: tercera força

En aquestes eleccions l'objectiu és superar en nombre de vots Unió Mallorquina i Esquerra Unida i esdevenir la tercera força a les Illes. El que seria el primer pas per consolidar l'esquerra nacional a les Illes.

Èxit de l'esquerra nacional a l'acte central de les Illes

ÀMBITS SECTORIALS

Cultura i agricultura

REDACCIÓ

En matèria sectorial Junqueras proposa la creació d'un Consell Europeu de la Cultura on totes les cultures d'Europa puguin participar de forma igualitària i tinguin els mateixos drets de representació. Segons l'historiador, «els estats com l'espanyol es mostren obsolets perquè són massa petits per resoldre els problemes globals», per tant, la solució passa per la cooperació en l'àmbit europeu en totes les vessants de la cultura: creació, distribució i consum. El candidat va arribar a aquesta conclusió en el marc de les jornades Cultura catalana: reequilibri interior i internacionalització, organitzades per Esquerra i que van comptar amb la presència de Joan Manuel Tresserras, conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació.

En defensa del model agrari familiar

Junqueras va reunir-se amb dirigents d'Unió de Pagesos a Vilafranca del Penedès per explicar-los el seu punt de vista sobre la política agrària que s'ha de dur a terme a la UE. Va deixar clar que «l'Estat espanyol resulta inadequat per resoldre els problemes del camp català, ja que subvenciona els grans terratinents castellans del cereal però no protegeix les explotacions familiars de la fruita seca». Per tot això, va deixar clar que l'objectiu passa per orientar les polítiques a permetre l'accés al mercat internacional dels productes catalans, al mateix temps de garantir la viabilitat econòmica del sector, la pervivència de les zones rurals i la sostenibilitat ambiental.

ACTE CENTRAL AL PAÍS VALENCIÀ

La millor opció per anar a Europa

REDACCIÓ

Dissabte va tenir lloc a Gandia l'acte central al País Valencià de la coalició Europa dels Pobles-Verds. Oriol Junqueras va afirmar amb rotunditat que la coalició «és la millor opció que tenim per anar a Europa i el grup parlamentari en el qual ens integrarem —Els Verds-ALE— és un grup eficient a l'hora de defensar els nostres interessos». Aprofitant l'acte a la Safor el candidat independentista va recordar l'impuls de l'informe Auken per part d'una diputada danesa del mateix grup parlamentari d'Esquerra.

Aquest informe denunciava la sobreexplotació urbanística de la costa del País Valencià i va ser votat en contra del PP i el

PSOE s'hi va abstenir, al mateix temps que rebia un suport majoritari del Partit dels Socialistes Europeus i del PP Europeu. Això demostra que «malgrat ser un grup petit de l'eurocambra, Els Verds-ALE som capaços de moure majories per defensar el nostre model econòmic i el nostre model urbanístic». Davant la forta bipolarització de la campanya Junqueras va deixar clar que «el bloc PP-PSOE és una coalició postelectoral en molts àmbits, ja que són els partits que acostumen a pactar les lleis del Parlament Europeu, i per altra banda nosaltres, que som l'alternativa». En aquest sentit, va explicar que «ho vam ser als anys 30, quan vam governar en plena crisi econòmica i ja vam aplicar tesis innovadores».

Junqueras amb els candidats de la coalició del País Valencià.

CONSENS EN EL MÓN LOCAL DE CATALUNYA

Pla d'Equipaments Culturals 2009-2019

CRISTINA GÓMEZ

Les principals entitats municipalistes de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i la Federació de Municipis de Catalunya, han consensuat amb el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya pel període 2009-2019.

És una bona notícia el fet que aquest pla, que en relació a la iniciativa de construir nous espais es basa en l'autonomia dels municipis, determina quins són els equipaments que necessiten els municipis catalans per garantir l'accés a la cultura a la ciutadania de Catalunya. A més, el pla té la voluntat de coordinar les accions que volen impulsar en aquesta matèria tant la Generalitat de Catalunya com els ajuntaments.

A partir d'un primer inventari d'equipaments culturals i la posterior definició del model a desenvolupar, s'han arribat a diferenciar sis tipus d'equipaments culturals bàsics: arxius, museus, biblioteques, equipaments escènics i musicals, equipaments d'arts visuals i centres culturals polivalents. A efectes d'inventari, el pla, tot i que s'adreça a equipaments públics, també té en compte els espais privats.

Pel que fa a la qüestió de la convivència entre els equipaments públics i els privats, també preveu l'equiparació de les condicions dels equipaments d'entitats privades que tinguin acords de cooperació amb administracions públiques per a la prestació concertada de serveis.

En relació a la qüestió del finançament de les actuacions

que es portin a terme, el pla estableix dos criteris diferents, a més d'una previsió especial pels municipis de fins a 3.000 habitants: d'una banda, es tindrà en compte el factor demogràfic i, de l'altra, l'accessibilitat i la capitalitat comarcal del lloc on s'ubica l'equipament. En aquest sentit, pels casos acceptats, el finançament serà paritari entre els municipis i la Generalitat.

Cal destacar, finalment, que seguint un criteri de racionalitat, el pla preveu la creació dels mapes locals d'equipaments, un instrument de planificació que ha de permetre ordenar-los de forma integrada. Pels ajuntaments, per tant, el Pla d'Equipaments Culturals es converteix en una bona eina d'ordenació, planificació i coordinació dels equipaments culturals existents i de nova creació.

La Sala dPAS a l'Escorxador, a Vilafranca del Penedès.

El Pla determina quins equipaments necessiten els municipis per garantir l'accés a la cultura

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU

Des dels municipis a la Unió Europea

Junqueras, Ridao i Solé en roda de premsa al Fossar de les Moreres.

CRISTINA GÓMEZ

El món local reclama el dret a decidir. I el món local d'Esquerra treballa, també, amb la finalitat que es reconegui el dret del poble català a decidir lliurement el seu futur. Aquest és el missatge que ahir es va recordar a la ciutadania en un acte celebrat amb un grup d'alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores, acompanyats per Oriol Junqueras, el passat dijous 28 de maig al Fossar de les Moreres de Barcelona.

En un moment transcendent

Alcaldes i regidors reclamen el dret a decidir

com l'actual, el previ a unes eleccions europees, el món local d'Esquerra es mostra convençut que tenint en compte l'experiència i la normalitat europea en el fet que les nacions esdevinguin estats a través de processos d'autodeterminació, cal aprofitar l'oportunitat per

reclamar que l'exercici del dret democràtic i les regles de joc per esdevenir estat s'apliquin també, com ha succeït ja en altres casos, a altres territoris integrants de la Unió Europea. En aquest sentit es va pronunciar l'alcalde de Caldes de Montbui, Jordi Solé, també membre promotor del moviment de càrrecs electes locals pel dret a decidir, Decidim.cat, que va intervenir en representació del món local d'Esquerra.

A més d'aquest acte, aprofitant la proximitat de les eleccions europees, a partir d'aquesta mateixa setmana els alcaldes i regidors d'Esquerra han començat a presentar als seus respectius plens municipals una moció a favor del dret a decidir. Amb la moció, es demana al Parlament de Catalunya que tramiti amb la màxima celeritat el Projecte de llei de consultes populars per via de referèndum i es reclama la unitat dels partits en la defensa del principi del dret a decidir.

L'APUNT

El món local, pel dret a decidir

» La candidatura europea encapçalada per Esquerra anirà al Parlament Europeu a defensar el dret a decidir. La democràcia és un dels pilars fonamentals del projecte europeu, i les democràcies més fortes són aquelles a qui no els incomoda la possibilitat que un col·lectiu nacional pugui decidir, lliurement i democràticament, constituir-se en estat. Una de les conseqüències de l'aplicació d'aquest dret, a nivell comunitari, podria ser l'ampliació interna de la UE. Si Europa pot créixer de portes enfora, tal i com ha demostrat la recent macroampliació a 12 nous estats, també pot créixer de portes endins. Per evitar sorpreses de part dels nacionalismes excoents, necessitem un protocol democràtic que ens garanteixi aquesta possibilitat.

Jordi Solé
Alcalde de Caldes de Montbui

REPÚBLICA, GUERRA I EXILI

Una vida entre Catalunya i Xile

LLUÍS TORRENTS, FONTS: FUNDACIÓ JOSEP JRIÀ, ARXIU FOTOGRAFIC.

Barcelona, 22 octubre 1933.
Tribuna del Festival Atlètic de les Joventuts
d'Esquerra Republicana–Estat Català (JEREC)
a l'estadi de Montjuïc. D'esquerra a dreta,
Ventura Gassol, Humbert Torres, Jaume Aiguader,
Jaume Anton Agudé i Josep Riera i Puntí (drets),
Cristian Agudé, Joan Alavedra (dret),
Francesc Macià i Josep Dencàs.

CRISTIAN AGUADÉ és vicepresident
del Centre Català de Santiago de Xile

Els que hem viscut gran part de la nostra vida a l'exili, tenim pàtries compartides. Crec haver emulsionat les meves en aquest llibre orientat a donar a conèixer el nostre problema nacional, no sols a la gent de fora, sinó a molts dels mateixos catalans. Per aquest motiu el llibre que acaba de publicar-se a Xile es titula «*Lucha inconclusa*» i estic satisfet de l'èxit assolit en el seu llançament i de la crítica favorable en el diari *El Mercurio*, el més important del país, que l'hi ha destinat la primera plana i dues més amb fotografies, en el seu cos dominical «*Artes y letras*».

En els darrers anys m'han fet diverses entrevistes en la recuperació de la memòria històrica, no pas perquè n'hagi sigut un destacat protagonista, sinó perquè són pocs els que queden que puguin aportar-la de primera mà. En Julià Guillamon —que acaba de publicar el seu llibre *Dia revolt* sobre l'exili del 39, i que anteriorment

havia efectuat les importants exposicions de «*Literatures de l'exili*» a Barcelona i en ciutats d'Amèrica— és el que m'incità a escriure'l. Mai no havia pensat fer-ho amb la prohibició dels 40 anys de dictadura i la posterior tebior de la transició. Jo mateix havia enterrat el record d'aquests temps i quan gent nova han tingut la curiositat de saber-ne més, he hagut de furgar-los en les profunditats on estaven reclosos.

La primera intenció era fer sols un recompte polític que cobria els meus 86 anys, més l'actuació del meu pare, exalcalde republicà de Barcelona i exministre durant la guerra civil. Però no essent historiador, ni tenint dates massa precises dels fets, en no voler barrejar la frescor dels meus records amb lectures alienes, s'ha transformat en una autobiografia. Conté així facècies de la meva vida, a la que sempre que he pogut he impregnat l'humor que tota la vida conté, abans de qualificar-la com una vall de llàgrimes. D'aquesta manera ho ha considerat el prologador, l'escriptor xilè Jorge Edwards, darrer Premi Cervantes, que diu que no sols és instructiu sinó entretingut. Pel que fa

a les meves activitats polítiques, quan n'he tingut, sempre s'han mogut dins el marc d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit del què el meu pare en fou fundador i jo militant de les joventuts.

La internacionalització del fet català

Poso èmfasi també a la meva gestió dins el Centre Català de Santiago de Xile, que com els de la resta d'Amèrica ha complert una bona tasca en el passat per donar a conèixer l'existència del nostre país i, sobretot, en la defensa de la nostra identitat en temps del franquisme, quan se la volia fer desaparèixer.

Avui dia decadents, per manca de la sang nova de la immigració, proposo fórmules per a la seva recuperació i captació dels descendents, tasca a la que estan abocats els països europeus en la mateixa situació, atorgant doble nacionalitat als descendents dels seus antics immigrants, moltes generacions enrere. En resum, crec haver assolit el propòsit d'afegir coneixença d'una època semisubmergida en l'oblit, contribuint al mateix temps a difondre el nostre reclam com a nació sense estat en què ens trobem.

«Explico
les meves vivències
d'una època
gairebé oblidada,
així com el nostre
reclam nacional»

Memòries d'un català de Xile
Cristian Agudé,
pròleg de Jorge Edwards
Edicions la Magrana

UN PAS DE GEGANT

La Llei del cinema de Catalunya i la llengua catalana

RICARD GENÉ és advocat i president de l'Associació d'Amics de la Bressola

El Departament de Cultura ha publicat recentment la proposta de bases per a la Llei del cinema de Catalunya. Deixant de banda alguns estirabots, altrament previsibles, de determinats sectors polítics i empresarials, el text s'ha rebut per l'opinió pública en general i per una bona part dels sectors professionals en particular amb notable satisfacció i acceptació. Tot i que les bases presentades no perden mai de vista que la cinematografia és cultura i també és indústria, l'aspecte que ha estat de llarg més comentat en els mitjans de comunicació és el relatiu a la llengua. En efecte, un dels objectius de la Llei és donar un impuls significatiu a l'oferta en català a les pantalles cinematogràfiques.

El Fons de Foment de la Producció Cinematogràfica

Per la seva importància i potencial, però també per la seva racionalitat, en matèria de producció destaca la previsió de crear el Fons de Foment de la Producció Cinematogràfica, que aplegarà el conjunt dels recursos de la Generalitat destinats al foment de la producció. D'aquest fons almenys un 50% s'haurà de destinar a produccions en versió original catalana.

També és molt remarcable que les bases de la Llei acullin un concepte ampli de cinematografia (etimològicament «imatge en moviment») i per això es preveu que una part d'aquest Fons es destini a la producció de continguts cinematogràfics per ser distribuïts per canals diferents de les sales de cinema (internet, telefonia, videojocs i altres). Aquest tipus de productes són generalment de naturalesa multilingüe i sovint hi manca el català. Per això, l'atorgament d'ajuts públics per a aquest tipus de productes estarà condicionat a la presència del català

en els menús i continguts.

La Llei també pretén incidir en la distribució, ja que la posició dominant de les anomenades «majors» afecta limitativament no només el cinema produït a Catalunya, sinó que també discrimina i arracona el cinema estranger doblat o subtitulat en català, condicionant i limitant-ne greument l'oferta. Que del total de sessions cinematogràfiques a Catalunya durant l'any 2007 només el 3% fossin en català fa evident la necessitat d'actuar en aquest àmbit. La Llei fa una aposta per fomentar de manera progressiva però decidida la versió original subtitulada. Per això es preveu la creació d'un impost sobre el doblatge.

Tanmateix, com que és prou previsible que el cinema doblat continuarà tenint una important quota de mercat, s'estableixen quotes de distribució. Així, quan una pel·lícula s'estreni doblada o subtitulada a Catalunya, el distribuïdor haurà de doblar i subtitular el 50% de les còpies en català i l'altre 50% en castellà, tot i que es preveu un període transitori de tres anys en què el percentatge s'ha d'anar incrementant fins arribar a la meitat.

Fons de Foment de l'Exhibició Privada

En l'àmbit de l'exhibició, les bases de la Llei no preveuen establir quotes lingüístiques de pantalla, per considerar que correspon al distribuïdor assegurar l'existència d'una oferta suficient de cinema en llengua catalana. Tanmateix, com que està ben constatat que el funcionament de la xarxa privada de distribució i d'exhibició no és garantia de l'arribada al mercat de pel·lícules en versió original catalana, ni de cinema doblat o subtitulat en català, es preveu la creació d'una xarxa pública d'exhibició que tindrà per finalitat prioritària exhibir cinema europeu en versió original subtitulada en català, obres de producció catalana, preferentment en versió original catalana i, finalment, obres cinematogràfiques estrangeres doblades al català. Aquesta mesura es complementa amb un Fons de Foment de l'Exhibició Privada, destinat a incentivar l'exhibició del mateix tipus de productes a la xarxa privada.

Una llei blindada

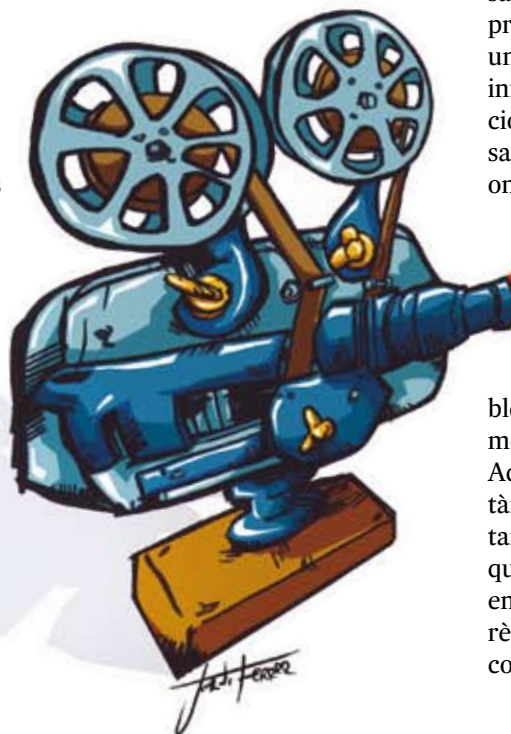
Cal afegir que està previst que la Llei incorpori un règim sancionador propi i que una de les infraccions sanciona-

Tenir una àmplia oferta de cinema en català és crucial per generar demanda i millorar-ne l'ús social entre les generacions més joves

l'anomenat decret Pujals. En aquell cas, però, es va partir d'una base legal de rang normatiu insuficient.

El futur a l'horitzó

Si les mesures previstes a les bases de la Llei, i que acabem d'exposar, s'arriben a aplicar tal com es preveu, la llengua catalana podria experimentar un avenç molt important en un àmbit on la seva presència és actualment molt deficitària i no es correspon amb la capacitat de creació i de consum cultural en català d'altres àmbits, a causa del bloqueig

bles sigui precisament l'incompliment de les quotes de distribució. Aquesta previsió és de gran importància tècnica, ja que es tracta d'evitar que les «majors» i altres sectors que actualment bloquegen el cinema en català puguin desmuntar aquest règim legal amb la mateixa facilitat com van tombar als jutjats fa anys

del mercat provocat pels agents que el controlen. Disposar d'una àmplia oferta de cinema i altres productes audiovisuals en català és crucial per generar demanda i a millorar-ne l'ús social, especialment en les franges d'edat juvenils i adolescents, que són els principals consumidors d'aquests productes. Esperem, doncs, que aquesta Llei sigui ben aviat una realitat.

